

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 23-09-2021

Της: ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑΣ – ΧΑΪΔΩΣ Βουλευτού Β' Πειραιώς

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Εσωτερικών
Τον κ. Υπουργό Υγείας
Τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

ΘΕΜΑ: «Η αντιμετώπιση της λεισμανίασης στην Ελλάδα»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Η λεισμανίαση είναι μία παρασιτική ανθρωπο-ζωονόσος, που προκαλείται από το πρωτόζωο «*leishmania infantum*», η οποία ενδημεί και σε χώρες της λεκάνης της Μεσογείου, ενώ η δραστηριότητα της είναι υψηλή, ιδίως, κατά τους θερμούς μήνες του χρόνου. Πρόκειται για μία ασθένεια, η οποία επηρεάζει και τους ανθρώπους, ενώ, ο κύριος ενδιάμεσος ξενιστής του παρασίτου, το οποίο μεταδίδεται με το τσίμπημα μολυσμένης θηλυκής φλεβοτόμου σκνίπας, αποτελεί ο σκύλος. Οι σκνίπες μολύνονται, όταν, προηγουμένως, έχουν τσιμπήσει ένα μολυσμένο ζώο (όπως τρωκτικό ή σκύλο) ή μολυσμένο άνθρωπο. Επειδή οι σκνίπες, όταν πετάνε, δεν κάνουν θόρυβο, ο άνθρωπος μπορεί να μην αντιληφθεί την παρουσία τους, ενώ, λόγω του μεγέθους τους (είναι σε μέγεθος περίπου το 1/3 του μεγέθους ενός τυπικού κουνουπιού), μπορεί να μην γίνουν αντιληπτές, ούτε με την όραση. Από το Πανεπιστήμιο Κρήτης δημοσίευσαν, το 2013, μία μεγάλη μελέτη σε όλη την χώρα, που αποκάλυψε ότι, κατά μέσον όρο, το 22,1% των σκύλων είναι φορείς του υπαίτιου παρασίτου. Σε παλαιότερες επιδημιολογικές μελέτες, δε, που έχουν γίνει στην Ελλάδα, το ποσοστό αυτό υπολογιζόταν περίπου στο 22,4% για την περιοχή της Αθήνας και 24,4% για την βόρεια Ελλάδα.

Σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα του «ΕΟΔΥ», η σπλαγχνική λείσμανίαση είναι η πιο σοβαρή μορφή της νόσου, καθώς, προσβάλλει πολλά εσωτερικά όργανα (συνήθως το σπλήνα, το ήπαρ και το μυελό των οστών) και είναι πιθανά θανατηφόρος, εάν δεν θεραπευθεί έγκαιρα, ενώ η περίοδος επώασης κυμαίνεται από τις 6 εβδομάδες έως τους 6 μήνες. Εντούτοις, έχουν αναφερθεί και περίοδοι επώασης, από 10 ημέρες έως 10 χρόνια. Η νόσος αυτή, σε όσους αναπτύσσουν συμπτώματα, χαρακτηρίζεται από πυρετό, απώλεια βάρους, διόγκωση ήπατος, σπληνός και λεμφαδένων, αναιμία ή/και πτώση του αριθμού των αιμοπεταλίων και των λευκών αιμοσφαιρίων. Παρουσιάζονται, περίπου, 1,5 εκατομμύρια νέα κρούσματα δερματικής λείσμανίασης και 500.000 νέα κρούσματα σπλαγχνικής λείσμανίασης, κάθε χρόνο, στον κόσμο. Σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, από το 1998 έως το 2005, έχουν αναφερθεί στην Ελλάδα 291 κρούσματα σπλαγχνικής και 20 κρούσματα δερματικής λείσμανίασης σε ανθρώπους. Μόνο πέρσι, υπήρξαν, σύμφωνα με την ίδια πηγή, 39 περιστατικά σπλαγχνικής λείσμανίασης, ενώ, η σχετικά πρόσφατη βιβλιογραφία (2017) αναφέρει ότι, ένας στους τριάντα ανθρώπους που θα μολυνθούν, θα εκδηλώσουν τη νόσο στην Ευρώπη. Τέλος, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, οι χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, έχουν κληθεί να υποβάλουν σχετική έκθεση, σε τακτική βάση, ως προς την πρόοδο που έχουν σημειώσει, αναφορικά με την λείσμανίαση.

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

1. Υπάρχει κάποιο στρατηγικό πλαίσιο για την πρόληψη, την διαχείριση και τον έλεγχο της λείσμανίασης, σε επίπεδο Δήμων ή Περιφερειών;
2. Έχουν καταρτιστεί και δρομολογηθεί οι σχετικές εκθέσεις, σύμφωνα με τις επιταγές του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, ως προς την εξέλιξη και την ενδεχόμενη πρόοδο που έχει σημειωθεί, αναφορικά με την λείσμανίαση στην Ελλάδα; Αν ναι, ποια είναι τα πορίσματά τους, ως προς την αποτελεσματική καταπολέμηση της νόσου;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

ΣΟΦΙΑ – ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ